MiÚj?

2021. ŐSZ

MINIMŰHELY HÍREK, ÚJDONSÁGOK

TESTKÖZELBŐL

Bemutatkozik Csonka-Szőke Villő, a MiniMűhely egyik legkisebb tagja

PORTFÓLIÓ

Az elmúlt időszak néhány kiemelkedő alkotása

MESETERÁPIA

Kecskés Alexandra a mesék ránk gyakorolt hatásáról beszél

KICSIKKEL, NAGYOKKAL ALKOTUNK

MiniMűhely - egy hely az alkotásra

A MiniMűhely mesés-rajzos oktatást 2019 őszén indítottuk Kecskeméten.
A foglalkozásokon kiemelt szerepet kapott
a meseillusztrálás, a kreativitás fejlesztése, valamint többféle technikával való megismerkedés.

A MiniMűhely nem titkolt szándéka volt akkor is, hogy kicsik-nagyok, amatőrök és profik együtt alkossanak. Úgy gondolom, hogy különféle korosztályú, különböző emberek nagyon jó hatással tudnak egymásra lenni egy közös munka során. Ezért is alakítottuk úgy, hogy mindkét csoport vegyes korosztályból épüljön fel, 6-64 éves kor között voltak azok, akik velünk alkottak.

A csoportokba többféle hátterű, foglalkozású ember is érkezett, így gyógytornász, jogász, marketinges, tanuló, rajztanár, televíziós riporter, grafikus, édesanya (és még sorolhatnám) alkotott együtt.

Az órák előtt mindig időt szenteltünk arra, hogy pár szóban beszéljünk a művészetről, a feladatról, és a megoldási lehetőségekről.
Az ott készült változatos munkák is bizonyítják, mennyire jól működött a csoport és milyen jó eredményeket tudtunk elérni.

A MiniMűhelyesek közül eddig hárman jelentkeztek művészeti középiskolába, és mindannyian be is kerültek.

A világjárvány miatt egy ideje a MiniMűhely online zajlik, a távoktatás lehetőségeit kiaknázva. Az oktatás “szakkörszerűen” működik, tehát minden héten egy feladatot kapnak a tanfolyamra jelentkezők, melyet videó formájában érnek el a honlapunkon. Mivel mindenkinek más az időbeosztása, a feladatok a hónap végéig elérhetőek.
A megoldott feladatokat a tanulók visszaküldhetik véleményezésre, így tudnak fejlődni. Ha van kedved csatlakozni az oktatáshoz, szeretettel várunk!

A következő oldalon betekintést nyerhetsz munkásságomba. Ezután pedig egy kis ízelítőt találsz a MiniMűhelyről.

Nagy-Bán Kitti
MiniMűhely

Nagy-Bán Kitti

ILLUSZTRÁTOR, GRAFIKUS

E-MAIL: NBKITTI.ART@GMAIL.COM
FACEBOOK.COM/NAGYBANKITTIART

KÖNYVEK, TÁRSASJÁTÉKOK

2020 Vidám téli versek (Csengőpatak könyvek)
2020 Vidám versek - A három szarka (Csengőpatak könyvek)
2019 Hírös históriák 650 (Kecskeméti Televízió)
2018 **A platánfa álma** (Kecskeméti Televízió)
2015 Sütis kérdések – társasjáték (Négyszirom Kft.)
2014 Ábránya kalandvilágban (Publio Kiadó)
2014 Kassziopeia – társasjáték (Négyszirom Kft.)
2014 Kérdéses utazás – társasjáték (Négyszirom Kft.)
2013 A csillagszemű juhász (Holnap Kiadó)
2010 Hüllőlecke (Adlimbrum Kiadó)

EREDMÉNYEK

2020 online alkotókör indítása (**MiniMűhely**)
2020 képeslapjaimból 6000 db lett szétosztva a kecskeméti helyi járatokon
2020 együttműködés **STABILO** –val, színezőim nemzetközileg elérhetők lettek
2020 Meseillusztrációm megjelent:
Tavaszi Családinfó (15 000 db)
Kecskeméti Szuperinfó (38 000 db)
Dél Pest megyei Szuperinfó (36 400 db)
2019 saját alkotókör (MiniMűhely) indítása Kecskeméten
2012 Év diákja kitüntetés művészeti tevékenységeimért, Baja polgármesterétől
2012 Országos Önarckép Pályázat 2. hely
2011 Junior Art díj
2011 csíkszeredai Grafirka egyesület **nemzetközi képgrafikai pályázata, 3. hely**
2010 Képző és Iparművészeti Szalon Különdíj
2007 Junior Art tehetségkutató pályázata, 2. hely

KIÁLLÍTÁSOK

2012 Képző és Iparművészeti Szalon, Mohács
2012 "20 éves a Junior Art", Mohács
2011 MNÁMK, Baja
2010 Mohácsi Térségi ÁMK és AMI
2010 Mohács, Kossuth Galéria
2010 V. Országos Diáktárlat – Hajdúszoboszló, Debrecen
2010 IX. Képző és Iparművészeti Szalon, Mohács
2008 Mohács, Kossuth Galéria

TESTKÖZELBŐL

Csonka-Szőke Villő

Villő a MiniMűhely egyik legkisebb, de annál kitartóbb tagja. Rajzai kedvességet, mérhetetlen bájt sugároznak, emellett aprólékos , precíz megmunkálásuk jelentős művészeti értéket képvisel.
Kíváncsi voltam, mi indíthat egy ilyen csöpp lányt ennyire szorgalmas "munkára". Csonka-Szőke Villővel beszélgettünk.

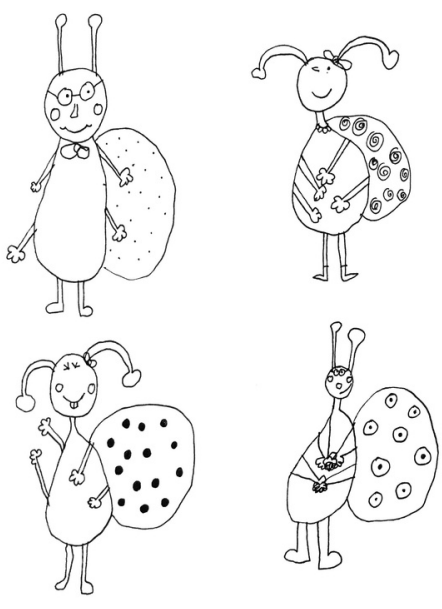
Mesélj egy kicsit magadról! Mit szeretsz csinálni? Hogy telnek a napjaid?

Én Csonka-Szőke Villő vagyok, első b-s, 6 éves és Dabason lakunk. Nagyon szeretek itt lakni. A katolikus iskolában tanulok. Az, hogy iskolába járok rossz egy kicsit, mert az ovi szimpatikusabb volt, nagyon szerettem oviba járni. A legjobb barátom, Petra is az első b-be jár, így az iskolában is van jó dolog, meg nagyon szeretem ott az órákat. A napjaim úgy telnek, hogy elmegyek az iskolába, majd hazajövök, és végre játszhatok.

Hétfőn, kedden délután elmegyek a zeneiskolába. Szoktam művészkedni is. Úgy érzem, hogy nagyon jól telnek a napjaim. Én nem problémázom a jövőn, hanem megélem a jelent, és ez így nekem nagyon jó. Úgy érzem, hogy nekem ez így a legjobb.
Hétvégén, szombaton, a legtöbbször elmegyünk túrázni, mert apa mindig intéz egy kis túrázást. Vasárnap templomba megyünk, és ilyenkor sokszor szoktam rajzolni. Szeretek rajzolni. Jó érzés, hogy meg tudom rajzolni, amit a fantáziám megalkot.

Kedvenc elfoglaltságom a játszás, a rajzolás és főleg az olvasás. Én nagyon szeretek olvasni, mert azt anyától tanultam meg, mert ő is sok történetet olvasott nekem, és most is olvassa a könyveket nekem.
Nagyon sok játékom van. Főleg legóim vannak, amiket apa vesz nekem, mert ő is nagy legós. Szeretek a játékaimmal játszani. Kitalálok történeteket, és azokat megvalósítom. Amikor olvasok, akkor is arra gondolok, hogy ebből a történetből egy mondatot kicsit átalakítok, és azt beleteszem a játékba, utána pedig eljátszom. Szóval nagyon jól telnek a napjaim.

Úgy tudom, fiatal korod ellenére már díjazott lettél rajzpályázatokon! Hogy is voltak ezek?

Nyertem az oviban egy olyan rajzzal, amin szőlőszüretet kellett lerajzolni, és egy karácsonyi angyalkás rajzzal. Voltak olyan rajzaim is, amikkel nem értem el helyezést, hanem emléklapot kaptam. Az egy kicsit rossz érzés, hogy nem nyerek, mert sokat kell ezeken a rajzokon dolgozni. Lehet, hogy napokig tart a rajz elkészítése. Az a jó, hogy a pályázaton megmondják, mit kell rajzolni, aztán a saját elképzelésed szerint megalkotod a figurákat. Jó benne, hogy kreatív munkát kell csinálnod.

Nagyon komolyan veszed a feladataidat, többek közt a rajzolást is. Mi indít arra, hogy szorgalmas legyél?

Egy érzés ösztönöz engem, hogy szorgalmas legyek a rajzolásban. A rajzolás után azt érzem: nekem ez nagyon-nagyon jó volt. Nagyon jó, ha szorgalmas vagyok, mert akkor nagyobb, komolyabb dolgokat is meg tudok majd rajzolni, egyre nagyobb és nagyobb ötleteket tudok megvalósítani.
Engem az indít arra, hogy szorgalmas legyek, hogy majd később, amit csak szeretnék, teljesen kidolgozva le tudjam rajzolni.

Mióta vagy a MiniMűhely tagja?

Nagycsoportos korom óta. Amikor itthon voltunk a vírus miatt, akkor anya rákeresett, van-e valamilyen online rajzoktatás, és rátalált a MiniMűhelyre. Megkérdezett, hogy szeretnék-e benne dolgozni, és én igent mondtam. Azóta vagyok a MiniMűhely tagja.

Mit szeretsz a feladatokban és az oktatásban?

A videók, amiket Kitti készít, nagyon jók. Nagyon tetszik, hogy mindig ugyanazzal a mondattal kezdi: Sziasztok, kedves MiniMűhelyesek! Mindig nagyon kedvesen elmondja, hogyan és mit kell rajzolni, én pedig az alapján meg tudok rajzolni bármit. Szeretem nézni, ahogyan dolgozik.
Azt szeretem a feladatokban, hogy nagyon sok ötletem támad, miután megnéztem a videót. Rajzolás közben pedig a képzeletem elkezdi megalkotni a figurákat. Amikor elkezdem megvalósítani az ötletemet, akkor úgy érzem, hogy én ezt nem tudom elrontani. Miután elkészültem, Kitti mindig megmondja a véleményét a rajzomról, ami nagyon jó érzés.

Van kedvenc technikád?

A kedvenc technikám az, amikor filctollal, színes ceruzával és festékkel dolgozom, mert akkor elszabadul a kezem, és le tudom rajzolni, amit elképzelek, és úgy érzem, hogy nem tudom elrontani, mert abban gyakorlott vagyok, mert már régóta gyakorlok a MiniMűhelyben is, és már ovis koromban is rajzoltam dolgokat. Szeretek rajzolni. Nagyon szeretek filctollal dolgozni. A tűfilcezéssel van egy olyan érzésem, hogy nem tudom elrontani, mert már sokszor csináltam, és már régóta gyakorlom a MiniMűhelyben is.

Vannak terveid a jövőre?

Nekem az ötletem a jövőre, hogy nagy művész legyek. Most azt érzem, hogy a célom az, hogy művész legyek. Bármit, amit rajzolok, meg tudom majd mutatni a gyerekeimnek, és ők is ezen az úton tudnak majd továbbhaladni.
De sok minden mást is fogok csinálni a rajzoláson kívül. Sok célom van, de később majd úgyis meglátszik, hogy mi jó nekem. Sok ötletem van a jövőre. Történeteket is fogok írni, meg könyveket, és nagyon jó lesz, hogy mindent meg fogok tudni rajzolni, amit csak szeretnék.

Mit üzennél azoknak, akik félnek rajzolni?

Ne féljenek, nyugodtan rajzolnak, mert egy idő után ráéreznek arra, hogy ez nekik milyen jó. Csinálják csak bátran, mert fejlődni fog a kézügyességük, és le tudják majd rajzolni azt, amit gondolnak. Nem szabad félni a rajzolástól! Én már ovis koromban is sokat rajzoltam, és nem féltem attól, hogy elrontom. Lehet, hogy elrontottam, de az nem baj, mert kijavítottam. Azt üzenem azoknak, akik félnek rajzolni, azért mert elrontják, hogy rajzoljanak, mert abból nem lesz baj, az nekik is jót tesz, mert a fantáziájuk úgyis megszüli azt, hogy mit rajzoljanak. Semmi baj, nyugodtan rajzoljanak! Ha nem félsz a rontástól, akkor le tudsz rajzolni bármit, amit elképzeltél.

Az interjú korábban készült, Villő közben hét éves, és második osztályos lett.

PORTFÓLIÓ

Az elmúlt időszak néhány kiemelkedő alkotása,
a teljesség igénye nélkül

Kőfalvi Rita

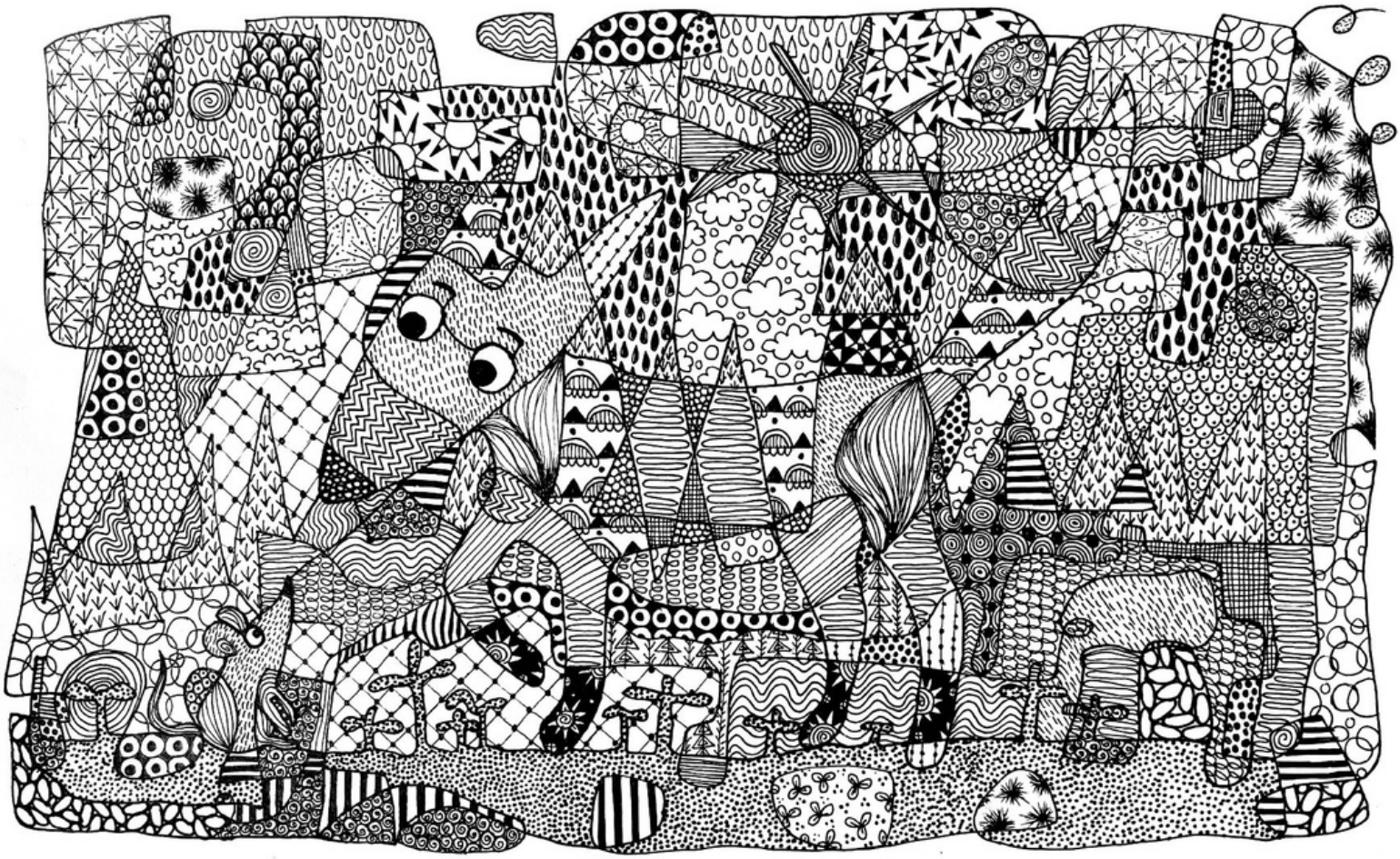
Ásztai Réka

Tyuroski Andrea

Horváth Erika

Stvorecz Fanni

Farkas Karola

Takács Anna

Németh Laura Eszter

Kiss Hermina

Endi-Békési Zita

BÜSZKESÉGEINK

Lakatos Edit

**Nagy öröm, amikor MiniMűhelyeseink sikereket érnek el. Lakatos Edit, akit a tantermi oktatáson ismerhettem meg, egy bájos, csendes, igazán tehetséges lány.
A foglalkozások alatt hamar feltűnt kitartása és szorgalma, emellett nagy öröm volt megfigyelni alkotásainak sokszínűségét és változatos technikai megvalósításait.**

Edittel a MiniMűhely foglalkozásain közösen készültünk fel a művészeti szakgimnázium felvételijére, ahol igen rangos helyen (6.) felvételt is nyert.

Iskoláról, művészetről, célokról beszélgettünk.

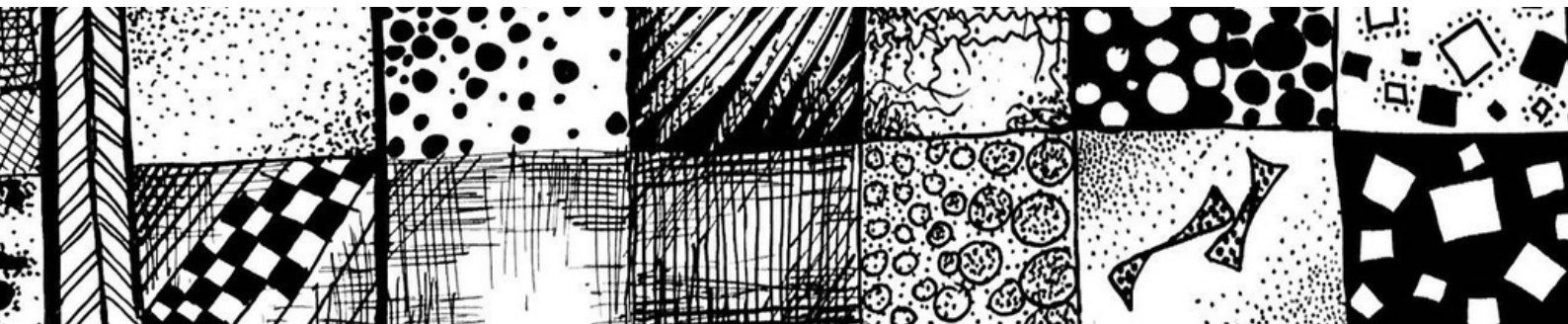
Edó, mióta rajzolsz?

Egészen kicsi korom óta szeretek rajzolni, kézműveskedni, de 14 éves koromban kezdtem komolyabban foglalkozni az alkotással. Szerettem volna egy művészeti iskolába bekerülni, és igyekeztem mindent megtenni, hogy ez sikerüljön. Nyolcadikos koromban döntöttem el végleg, hogy ilyen irányba szeretnék továbbtanulni. Nagyon szerettem festeni, rajzolni és tanulni, vágytam rá, hogy fejlődjek.

Mikor került képbe a MiniMűhely? Hogy tetszettek a foglalkozások?

2019 szeptemberében kezdtünk el rajzszakköröket keresni Kecskeméten. Ekkor találtunk rá a MiniMűhelyre. Itt minden alkalommal más-más technikákat próbáltunk ki, ezáltal sokat fejlődtem. Sok új dolgot megismerhettem, ezenkívül ahogy közeledett a felvételi, egyre több beállítást is rajzoltunk, így felkészülten mentem a felvételire. A felvételis mappa összeállításában is segítséget kaptam. Még ami igazán tetszett, hogy nagyon barátságos légkör volt az alkalmakon.

Most már egy éve a Kandó Kálmán Szakgimnázium és Szakközépiskola Kondor Béla képző- és iparművészeti tagozatának tanulója vagy. Hogy érzed magad az iskolában? Milyennek tartod a művészeti képzést?

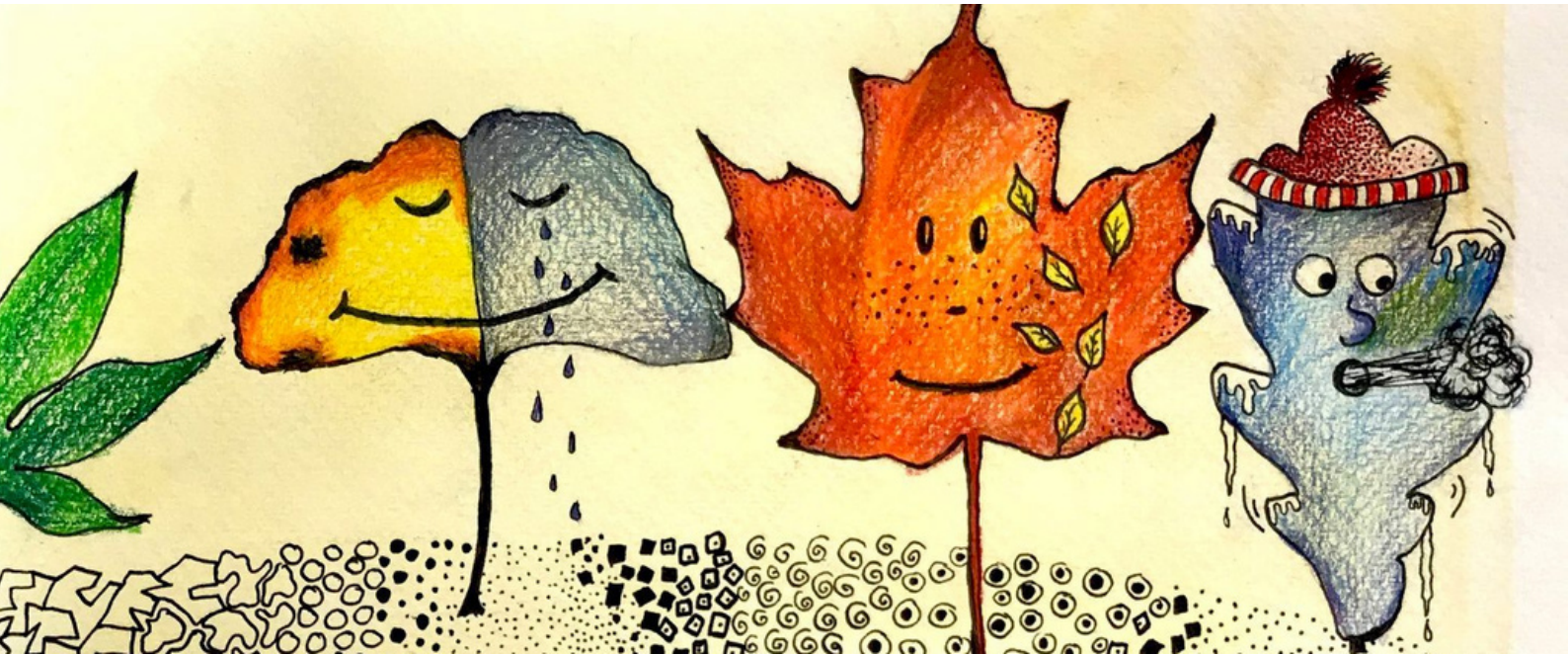
Nekem nagyon tetszik ez az iskola, rengeteg mindent tanultam már eddig. A tanáraink kedvesek, és sokat segítenek a fejlődésünkben. Sok élménnyel és sikerélménnyel gazdagodtam, mióta itt vagyok.

Hetente egy napot a műhelyben töltünk, ahol minden szakon kipróbálhatjuk magunkat (festészet, grafika, kerámia, szobrászat), így ki tudjuk választani, hogy mire szeretnénk majd szakosodni. Ezeket az alkalmakat nagyon élvezem, és igazán örülök, hogy tudok fejlődni.

Vannak céljaid, terveid a jövőre?

Jelenleg arra törekszem, hogy itt az iskolában tudjak sokat fejlődni, és minél több technikát megtanulni. Úgy gondolom, hogy ez az iskola remek lehetőség erre. Örülök neki, hogy itt tanulhatok. Később pedig művészeti irányba szeretnék továbbtanulni.

KECSKÉS ALEXANDRA

mesetanácsadó, meseíró,
az NLP-személyiségfejlesztő,
erőforrásgyűjtő módszer művelője

lelkednaposoldala@gmail.com

Ha a témával kapcsolatban lenne kérdésetek, meglátásotok, esetleg tanácsot kérnétek, keressétek bátran Alexandrát!

Mesék számtalanjával találkozunk életünk során. Míg a mese hallgatása a gyermekekre is bizonyítottan jó hatással van, egyre több információt hallunk arról, hogy a mesélés a felnőttek számára is lehetőséget nyújt önmaguk és a világ mélyebb megismerésére, megértésére.

Vajon milyen hatással lehet a mese a ma emberére? Valóban nyújthat egyfajta mankót, lelkitámaszt az életünkhöz?

Kecskés Alexandrát kérdeztük.

Beszélgetésünk során sok mindent megtudtam Rólad. A művészet több ága, valamint a mesék világa úgy tűnik, állandó és biztos részét képezi az életednek. Hogy alakult ez ki? Mondasz pár szót Magadról?

Az én életutam igen szerteágazó, ha mesésen fogalmaznék, telis-tele próbatételekkel. Művelődésszervező-néprajz szakon végeztem, és számomra az utolsó évek jelentettek kihívást. Valahogy megakadtam, és tartottam a jövőtől. Betegség formájában érkezett a „lehetőség”, hogy úgy igazából önmagamra figyelhessek. Itt folytatódhatott az én önismereti utam.
Egy hosszabb kórházi rehabilitációs időszak után újból visszatérhettem a való életbe. Elkezdtem dolgozni részmunkaidőben, a Mozgássérült Emberek Önálló Élet Egyesületében, sorstársi tanácsadó és érzékenyítő tréner lettem. Befejeztem az egyetemet, rengeteg év kihagyása után megírtam a szakdolgozataimat. Aztán rátaláltam egy komplex művészet -és zene terápiás tanfolyamra a Kokas Klára Agape Zene- Életöröm Alapítvány szervezésében. Hatalmas élmény volt, hogy bár mozgásomban korlátozva voltam, mégis táncoltam, énekeltem és klasszikus zenére festettem. Itt derült ki számomra, hogy mégis egy művész lakozik bennem. Egész eddig azt mondtam: mindenki más képes rá, én kivétel vagyok.

Biztos vagyok benne, hogy sok olvasó is így gondolja magáról. Pedig már most ott van benne a kreativitás. Akár a gyereknevelésben, akár az otthoni munkákban is megtalálhatjuk a kreativitást, ha közben tudatosan figyelünk magunkra.
Az elmúlt időkben az a megtiszteltetés ért, hogy felkérést kaptam egy múzeumtól, hogy a mesekönyvüket meseterápiás szemszögből nézzem át. A jövőben folytatjuk az együttműködést, és már az új meséjük megszületésében segíthetek nekik.

Úgy tudom, nagyon izgalmas meseterápiás módszerrel is megismerkedtél. Erről mit tudhatunk?

Mindkét szakomon meseterápiából írtam a diplomamunkámat. Az esettanulmányomat Juhász László pszichológus Mesehős komplex mesediagnosztikai-és tanácsadó módszeréről írtam. A lényege dióhéjban: írsz egy mesét. Ami fontos lehet az az, hogy találjunk egy nyugodt alkalmat, amikor nem zavar senki, hogy megérezhessük, milyen mese szeretne általunk formát ölteni. Ez a saját mesénk, ami döbbenetes, de tényleg rólunk mesél. Ahogy egyre jobban megismerem a módszert, egyre jobban látom, hogy segít feltárni az elakadásokat és a mese átírása által a változás elindulhat. Amit képes vagy átírni a mesédben, azt képes vagy a valóságban is megtenni, megteremteni. Ez lehet a kulcs, a lelked üzen a meséden keresztül. Te tudsz érte tenni, hogy kijavíthasd szépen fokozatosan, és megélhesd ezeket a saját hétköznapi életedben. Még a folyamat elején járok, de számtalan esettanulmány született, hogy milyen gyógyulást hozott az egyén életében (párkapcsolati, társas kapcsolat, szakmai fejlődés...). Hatalmas változásokat hozhat, ha a meseíró hajlandó elvégezni azokat a gyakorlati lépéseket, amit a mesetanácsadó szakértő szemmel javasol neki. Ez egy közös utazás, nagyrészt a mese írójának a feladata, hogy átírja, hogy merje megélni a változtatásokat. A mese tanácsadója kíséri, és finoman terelgeti az író útját. Ez is egy bizalmi alapokon nyugvó módszer, de inkább nevezzük lehetőségnek, hogy az egyén közelebb kerülhessen igazi önmagához , és élete Hősévé válhasson.

Rengeteg mese vesz minket körül. Milyen hatással lehet a mese ránk?

Nem titok, hogy régen a mese a felnőtteknek szólt, csak később került a gyerekszobákba. A mese élni segít, mert olyan kulcsokat, megoldási mintákat adhat a kezünkbe, amivel könnyebben megéljük az élet adta kihívásokat. Ehhez kapcsolódóan javaslom, elolvasásra az Elmúlik című indiai mesét.

Sajnos nem mindenkinek meséltek gyermekkorában, pedig kutatások kimutatták, hogy szükségünk van a varázslatra az életünkben. Aki nem kapja meg gyerekkorában a mesét, mint hamuban sült pogácsát, az esélyes, hogy serdülő korában tudatmódosító szerekhez nyúl...

Véleményed szerint milyen a jó mese? Létezik egyáltalán jó és rossz mese?

Nincs rossz mese, csak rosszul választott mese. Korosztályonként eltérő, kinek mire lehet szüksége. Egy 3 évesnek egy, a saját napjáról szóló mese E/3. személyben elmondva, tökéletes választás lehet. Később jöhetnek például az állatmesék. Szakdolgozatom kérdőívében kiderült, hogy egy anyuka a kiscsoportos gyermekének a Magyar Népmesék című sorozat egyik meséjét mutatta meg a TV-ben, amitől megijedt. Ez a mese különleges és szépen illusztrált. De egy óvodás gyermeknek még nagyon nem való.
Első dolog, ami eszembe jut az az, hogy a mese jól végződhessen. Hogy miért? Mert a gyermeknek szüksége van valamire, amibe belekapaszkodhat. Biztos emlékeztek rá, milyen reménytelennek és igazságtalannak éltünk meg sok mindent gyerekként.
Második lényeges és sokat vitatott kérdés, hogy legyen-e benne ijesztő elem. A terapeuták és én is úgy látom, hogy erre azért van szükség, mert a gyermek saját világában számtalan feszültséget él meg. Egy jól megválasztott mese segítséget adhat neki, hogy a napi szinten felgyülemlett feszültségeket megélhesse és feloldódhasson benne.
A próbatételek jelenléte pedig azért elengedhetetlen, hogy felfedezhesse saját magában is a bátorságot, a megküzdés erejét. Egyfajta útravalót adhatunk ez által gyermekeinknek, egy olyan belső tartást, amire ha visszaemlékszik (nem is tudatosan), akár felnőttként is erőt meríthet belőle.

Mint szakértő, biztosan egészen másképp látod a történeteket. Te mi alapján választasz mesekönyvet?

Mesét korosztály szerint érdemes választani. Hiszen teljesen más lelki szinten van egy óvodás és egy kisiskolás gyermek, ahogy az előbb már ki is fejtettem.
Az egyesület keretein belül elindítottunk egy mesecsoportot, ahol folyamatosan meséket választok.

Sajnos az elmúlt időszakban több kollegánk is eltávozott az élők sorából, így ehhez kapcsolódó meséket kerestem. Nem volt könnyű dolgom, hisz nem vagyok gyászfeldolgozó terapeuta, de a mesék erejét hívtam segítségül. Kettő mesét emelnék ki, ami lehet más gyászolónak is erőt adhat a gyász feldolgozásához. Az egyik az Elmúlik című mese (melyet korábban említettem), a másik pedig egy Andersen mese: A len. Érdemes rákeresni és elolvasni.

A mese olvasása, hallgatása, vagy az, ha valamilyen módon kapcsolatba kerülünk a mesével, hatással van ránk.
Mit gondolsz arról, ha meséket, történeteket illusztrálunk? Mennyire tartod fontosnak a kreativitást vagy a művészetet az életünkben?

Több helyen vitatták már, hogy helyes vagy helytelen a mese illusztrálása. Ha helytelennek írták, arra hivatkoztak, hogy ahelyett, hogy a gyermek fantáziálna, kész képeket kap a könyvben. Ha visszaemlékszünk, szerintem szinte mindenki imádta, ha a meséhez még kép is tartozott. Még felnőttként is érdekesebb számomra... Lehet még nem gondoltak rá az ellenvetők, de ha mértéket gyakorlunk, és nem tömjük tele képekkel, csak szórakoztatóbbá teszi a mesélést.
Amit inkább elleneznék, az a TV lenne, ott tényleg nem hagy teret a gyermeknek, hogy saját maga alkothassa meg a mese szereplőit. A múltkor egy megdöbbentő kísérletet láttam.

Egy kutató be akarta bizonyítani, hogy ha egy akváriumban úszkáló halnak mutatnak egy mintát a TV-ben, azt képes felfogni és leutánozni. A kísérlet abból állt, hogy közvetlenül az akvárium elé tettek egy tévét, amiben egy hal az akváriumban felúszik az eleségért és bekapja. Miután a hal ezt látta, már tudta mit kell tennie és utánozta a TV-ben látottakat. Most gondoljunk bele, ha egy ilyen ici-pici agyú hal, ilyen szépen tud utánozni, a gyermekeinkre milyen hatással vannak a látottak. Manapság szinte lehetetlen a TV-t vagy a számítógépet kiiktatni az életünkből, de ha ellenőrizzük, vigyázunk arra, hogy a pici mit lát élete legfogékonyabb időszakában, már rengeteget tettünk érte, és az ő lelki békéjéért.
Visszatérve a te illusztrálásodra. Pont úgy találtam rád, hogy kerestem egy olyan foglalatosságot, ami teljesen kikapcsol, és még szórakoztat is.
Az elmúlt időszakban jórészt feladatokat oldottam meg, és kerestem valamit, ami segít kikapcsolni. Olyan tündéri figurákat jelenítesz meg a rajzaidban, hogy szempillantás alatt elvarázsoltak.

A mi küldetésünk talán abban áll, hogy a könyveket megmenthessük, és még unokáink is ismerhessék, milyen csodálatos érzés könyvet fogni a kezükbe, és beleszippantani a lapokba...
Egy kicsit a meséken és a te rajzaidon keresztül újból gyerek lehetek. A művészetterápia hasonlatos az álmokhoz, kivetülnek, és ez által talán jobban megérthetjük magunkat és a bennünk zajló rejtett lelki folyamatokat.
Szerintem a művészetterápia bármely ága segít abban, hogy a rejtett dimenzióinkkal kapcsolatba kerüljünk, tudatosuljunk, egyfajta spirituális útnak élem meg, a szó legnemesebb értelmében.

miniműhely

www.minimuhely.hu

EGY MESÉS RAJZOS TÁVOKTATÁS